

Kritika - A dolog

2011 november 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

John Carpenter ragyogó 82-es paranoia-horrorja, A dolog sem került el a feldolgozások sorsát. El?zményfilmnek szánt gyenguska remake Ellen Ripley-vel, sok trükkhalállal és sötétséggel, nemcsak a vásznon, az agyokban is.

Az új mindig jobb – filozofál Barney Stinson az Így jártam anyáttal cím? kultsorozat egyik epizódjában.

Alkalmanként az új valóban jobb lehet, de mozifilmek feldolgozásai esetében többnyire éppen az ellenkezője igaz. A horrorfilm remake-ek korában például egyszer sem sikerült nagyon meglepődni, legyen akár szó a Rémálom az Elm utcában, a Péntek 13 vagy a Halloween horrorfilmekről. Mert az van, hogy leleményes pénzemberek többnyire szimplán haszonszerzésből nyúlják le a régi klasszisok ötletét, csinálnak belőle valami gyorsfogyasztású hulladékot, ami legyen bármennyire rossz is, anyagilag tutira megéri, mert annál azért kevesebbe kerül, hogy túlzottan kockázatos legyen. Minimális piac meg úgyis akad a fiatal vérfogasztók szubkultúrájában. Így kerül sorra apránként a hetvenes-nyolcvanas évek összes valamirevaló horrorfilmje, s ritka kivételtől eltekintve ezek az új munkák, nos, finoman szólva felejthetők.

Az üzenet kristálytiszta: úgyis meghalsz

Némi ellentmondás a gondolatmenetben, hogy A dolog című mozi egyébként már a nyolcvanas években is remake volt. Az eredetét 1951-ben készítette Howard Hawks produkciós cége, sőt még a klasszis direktort is feltételezik igazi rendezőjének. Az ötlet pedig még korábbról, John W. Campbell Jr. 1938-as, Who Goes There? című kisregényéből származik (amit a szerző Don A. Stuart írói álnév alatt jegyzett). Az ötlet mind a harmincas évek végi világháborús előestéjén, mind az ötvenes évek hidegháborús közegében bírt valami jelentéstartalommal, most viszont puffant a semmibe, igaz, nem is akar a zsigerelés szórakoztatáson túl többet jelenteni.

Az alkotók is érezték, hogy nehéz megugrani Carpenter valóban leleményes filmfeldolgozását, így a történet jobb híján nem feldolgozás, hanem a '82-es alkotás előzményfilmje akar lenni, bár az eredeti címet meglehetősen

félrevezet? módon (és marketingértéke miatt) azért megtartották. A 2011-es A dolog főszereplője egy végzős diáklány, aki egy expedícióval 1982-ben elmegy a Déli-sarkra, s ott egy ufóra talál a jégpáncélban. Utasa azonban még mindig él, s alakfelvételként egymás után gyilkolja meg a tudósokat.

A dolog részben imitálja a Carpenter-filmet, másrészt női főszereplőjével nyomokban az Alien-filmekre is emlékeztet. A cselekmény lényege, hogy néhány percenként valakit látványosan szétszakítanak a számítógépes trükkök, s mivel tudjuk, hogy Kurt Russellék úgy érkeznek majd meg a helyre, hogy nem értesülnek a lény létezéséről, sejtethet? a túlélők nem túl magas száma. A dolog egyébként is csak arra koncentrál, hogy minden óvintézkedés ellenére úgyis meghalsz, így nagyjából csak az okoz nehézséget, hogy a különösen sötét jelenetekben is próbáljuk meg követni az eseményeket.

A film zömében a korábban ezerszer bevált módszerekkel ijesztget, így mindig nyilvánvaló, ha valakit csak társai tréfálnak meg, akkor a következő jelenetben azért biztosan meghal. De ne legyen kétségünk afelől, hogy még mindig bőven vannak, akiket ez érdekel.

(A dolog – színes, feliratos amerikai–kanadai film, 103 perc, 2011. Rendező: Matthijs van Heijningen Jr.
Forgalmazó: Budapest Film kft.)

mno.hu - Kárpáti György

Ajánló